

paa ingen Maade er rigtigt, hvor ubeſtemt eller ubenaemt Bevillingen til Paabegyndelſen af nyt Sømateriel er, at vi da dermed ville anbefale Miniſteren albeles frit at vælge hvilkenſomhelſt Type og hvilkenſomhelſt ſtorre Skib til hvilkenſomhelſt Koſtbarhed. Ganske viſt kan Indſtillingen miſforſtaaes, naar den læſes uden Sammenhæng med, hvad der er gaaet forud, men naar man kjennder Forhandlingerne i Folkethinget, Miniſterens Ytringer der, og Indſtillingen i det oprindelige Finantslooforſlag, kan man ikke tvivle om, at det, man vil begynde, og det Eneſte, han vil bygge, er netop et Skib af ſamme Klasse ſom Helgoland. Jeg betragter det i ethvert Fald ſom en ligegyldig Ting, om det er ſagt eller ikke. Naar man vil have Folkethingets Bevilling forſtaaet ſaaledes, ſom at man iſær pønſer Bygningen af flere mindre Skibe, ſaa kan jeg dertil kun ſige, at der forekommer mig ikke at foreligge noget Vidneſbyrd derom i de førte Forhandlinger, men i ethvert Tilfælde vilde vi ikke finde det rigtigt for Diebliffet at anvende 2½ Million paa at bygge en halv Snes Kanonbaade, om man kunde ſaae ſaa mange derfor. — Om Dyrtdiſtillaget tror jeg, at jeg har udtalt mig tilſtrækkeligt. Ogsaa om dette yttres der imidlertid i Mindretallets Betænkning, at det at gaa ind paa vort Forſlag, det vil ſige 3,450 Kr., vilde foregribe eller vanſkeliggjøre Reviſionen af Lønningslovene, hvortil Folkethinget ikke bør bidrage. Ja, derſom det var Tilfældet, vilde jeg meget beklage det, men jeg kan ikke indſe, at Vedtagelſen af dette Forſlag i mindſte Maade kan forſinke, vanſkeliggjøre eller foregribe en Reviſion af Lønningslovene. Mener man noget Uvovrligt med en ſaadan Reviſion, er det naturligviſ en Selvfølge, at efter at Prisforholdenes og Livsforholdenes Dyrhed er meget forandret, og forandret til det Værrer, maa Lønningerne gennemgaaende have en nogenlunde Forøgelse, men den behøver ikke at være ſtor, og det kunne vi heller ikke vente, at den vil blive efter den økonomiſte Sands, der er hos Rigsdagen overhovedet og navnlig hos de ærede Medlemmer, ſom i de finantielle Spørgsmaal nu engang ere blevne de ledende, men en Forøgelse nu af indtil 240 Kr. for et eller to enkelte Aar paa det Punkt, hvor vi have ſtandſet dermed, vil umulig kunne forrykke eller vanſkeliggjøre Reviſionen af Lønningslovene i det Hele. Naar jeg ſiger, at nogen Forøgelse i Lønningerne vil være nødvendig, er det ikke dermed min Mening at nægte, at der er Punkter, hvor Forøgelse kan undgaaes. Ved en Reviſion menes albeles ikke en gennemgaaende Forhøiſe af Lønningerne, men kun en Overveielſe af, hvorledes Lønningerne overhovedet endes. Det kan gjerne være, at der er adskillige Lønninger, ſom kunne nedſætties eller i ethvert Tilfælde bør blive ſtaaende paa det Punkt, hvor de nu ere, men at nogen Forøgelse er nødvendig, tror jeg, at Alle, ſom have For-

ſtand paa diſſe Forhold, maa erkende. Jeg ſkal endelig ſlutte med den Bemærkning herom, at efter at det er ſagt, at de ſidſte Valg ikke have tilveiebragt nogen Forandring i Folkethingets politiſke eller Partiſtilling, hvilket jeg maa indrømme, er det ſenere ſagt, at de have været et Nederlag og et utvovlſomt Udtryk for Miſbillighele af Regjeringens Færd, men det kan jeg paa ingen Maade erkende. Udsaldet af Valgene, der have bragt ſaa liden Forandring i Partiſtillingen, ſom ſtet er, har iſølge alle vore politiſke Forhold, ſom de for Diebliffet ſtulle ſig, ikke indeholde nogen ſaadan udrykkelig Miſbillighele. Det ſtaar intetſteds eller er i ethvert Tilfælde ikke paa ſaa mange Steder udtalt paa den Maade, at det kan betragtes ſom hele Landets Mening. En Ting glemmer man beuden beſtandig, naar man beklager ſig over den ſtete Oploſning, hvis heldige eller uheldige Beſlutning jeg albeles ikke her har Anledning eller Kald til at udtale mig om, og det er, at der nødvendig foreſtod nye Valg 3 Maanedere ſidligere. Dermed kan det i ethvert Tilfælde altid forſvares, at Regjeringen har troet, at Meningerne og Forholdene i Thinget vilde være faſtere og ſikkere, naar denne foreſtaaende Valgkriſe var overſtaaet.

Jeg kommer endelig til det andet Mindretals Indſtilling, ſom ikke er ledſaget af nogen Motivering, og jeg gjør det med fuldkommen oprigtig Erkendelse af det ærede Mindretals gode Billie. Jeg beklager, at den ikke har kunnet føre det videre, end det her er kommet. Det forekommer mig, at naar man først var enig om at gjøre en Forhøiſe af den Dyrtdiſtillægsgrænſe, ſom Folkethinget har ſat, laa der meget ringe Vægt paa, om den blev nogle ſaa Hundrede Kroner høiere eller lavere, og havde det ærede Mindretal villet ſlutte ſig til Flertallet, var det vel ogſaa muligt, at Flertallet i den Hensende kunde være kommet det noget imøde. Vi havde Grund til at vente det under Fællesudvalgets Forhandlinger; jeg beklager, at denne vor Forventning er bleven ſtuffet. — Med Henſyn til Paabegyndelſen af Sømateriel, ſom ikke maa koſte over 5 Millioner, da havde Flertallet naturligviſ albeles Intet imod at affatte Betænkningen ſaaledes. — Derimod gjør det os ondt, at Mindretallet har gjort det umulig for Flertallet at forhandle med det eller komme overens med det, derved at det har udeladt Uniiverſitetet. Torpedobaaden tror jeg ikke vilde have voldt nogen ſærbdeles ſtor Vanſelighed, hvis det ærede Mindretal for den Pris vilde have hjulpet os til at ſætte vore andre tre Forlangender igjennem, nogenlunde ſom de ere, men ogſaa noget modificerede. Jeg paakjenner ſom ſagt det ærede Mindretals meget gode Billie, og jeg ſkal navnlig erkende, at det ærede Medlem af dette Thing, ſom hører dertil (M. Naſmuſſen), ærlig, oprigtig og ivrig har av-